

Po krivici zapostavljene

Štajerski tisočaki

Andreja Erdlen

Če bi povprečnega planinca poprosili, naj imenuje kakšno goro na Štajerskem, ki presega višino tisoč metrov, bi se najverjetneje vsak spomnil na Pohorje z najbolj poznanimi vrhovoma Črni vrh, 1543 m, in Roglo, 1517 m, morda bi se kdo celo odločil za Boč, podaljšek oziroma predgorje Karavank, čeprav mu do tisočice manjka še dobrih dvajset metrov.

Le redkim planincem sta poznani Stenica, vrh Male gore z višino 1091 metrov, in Konjiška gora, ki s Stolpnikom doseže višino 1012 metrov. Le šest metrov do tisočice manjka romantični Kislici, ki žal ni opisana v vodniku *Po gorah*

severovzhodne Slovenije. K podaljšku Karavank spada tudi Paški Kozjak (opisan v PV 1/2015) z najvišjim vrhom Basališče, 1273 m, ki pa je z vrhom Špik, 1108 m, nad planinskim domom, obvezna točka Razširjene slovenske poti (SPP) in zato planincem boljše poznan. Niti Stolpnik niti Stenica nista točki Slovenske razširjene poti – obvezni točki pa sta Boč in Donačka gora. Morda bi veljalo razmisliti o dopolnilu SPP, ki lahko upošteva dve možnosti, tako kot je to pri Zasavskem

hribovju (Kum ali Mrzlica) ali v Julijskih Alpah (Špik ali Škrlatica) – na primer Boč ali Donačka gora in Stenica ali Stolpnik.

Mreženje

Že nekaj let sem razmišljala o tem, da bi bilo potrebno planincem malo boljše predstaviti zapostavljene lepote na Štajerskem. Seveda sem jih vse po vrsti obiskala – ne le enkrat, prava sreča pa se mi je nasmehnila takrat in tam, kjer tega sploh nisem pričakovala. Na planinskih potovanjih poleg novih krajev in poti namreč spoznavam tudi zanimive ljudi. Tako sem spoznala predsednika

Planinskega društva Vitanje, prijaznega Ferija Kropca, ki mi je bil takoj pripravljen pomagati z informacijami, fotografijami in nasveti. Hvala, Feri!

Kratka in sladka

Pred leti sva se z Mihom namenila boljše raziskati področje Konjiške gore. Osvajala sva jo po različnih poteh in smereh, najbolj pa mi je ostalo v spominu veliko presenečenje ob srečanju z "zelo zahtevno potjo". Konjiški planinci oziroma markacisti so namreč pot na Skalo ustrezno označili z napisom Zelo zahtevna pot. Ko sva prišla do te oznake, sva se nasmehnila, češ kaj pa bo tukaj tako zelo zahtevnega? In sva se, namesto proti Stolpniku, podala na levo, proti Skali. Nekaj klinov, jeklenic – nič posebnega. Kar naenkrat, tik pred koncem pa se je pot "nagnila nazaj". Ja, res je zelo zahtevna in prav bi bilo, da bi imela samovarovalni komplet in čelado. Zlezla sva do vrha in si obljubila, da še prideva – naslednjič primerno opremljena. Skala ni vrh, je prijetno razgledišče, do katerega lahko pridemo tudi po povsem običajni poti, ki jo tisti, ki se povzpnejo po tej, sicer zelo kratki, a presenetljivo zahtevni poti, uporabijo za sestop.

Poglejte na skali ...

Ko se odločimo za obisk kateregakoli od naštetih vrhov, je prav, da zlasti če prihajamo od dlje, nekaj časa posvetimo tudi krajem v dolini. Včasih, ko med Mariborom in Ljubljano še ni bilo avtoceste, smo se vozili skozi Frankolovo, o kraju pa smo tisti malce starejši slišali tudi v šoli. V drevoredu starih jablan je okupator leta 1945 obesil sto talcev, ki so pokopani v dveh grobnicah ob glavni cesti. A zgodovina Frankolovega in okolice sega še dlje. Pravokotna zgradba iz 16. stoletja s parkom, graščina Frankolovo, ki ima na obeh vogalih poudarjena, povprek postavljena neenaka stolpiča, je bila podložna lindeškemu gradu.

Lindeški grad, katerega ruševine so vidne s ceste, je bil zgrajen v 13. stoletju. Do 16. stoletja so tu še živeli, zadnji je na gradu do leta 1758 prebival Franc Wolf. V 19. stoletju je grad dokončno propadel. Do razvalin se lahko povzpnejo po markirani poti iz Belega potoka pri Frankolovem ali pa se zapeljemo tudi po cesti, ki se odcepi z magistralne ceste mimo kamnoloma v hrib v neposredno bližino gradu – parkiramo ob cesti pri avtobusni postaji in se v desetih minutah po zložni poti vzhajamo do razvalin. Zgodovina gradu še vedno buri ljudsko domišljijo, o njegovih prebivalcih krožijo različne pripovedi. Turistično društvo

Kozjek in Kislica Foto: Feri Kropc

Frankolovo jih obudi vsako leto, ko ob novem letu pripravi pohod na grad. Omenja ga tudi ljudski pesnik Jurij Vodovnik v svoji pesmi *Od Landeskiga grada*:

Poglejte na skali Landeško grajščino, kak' žalostno gleda na celjsko dolino, iz starega sveta največji razgled, tam gor je stanvala gospoda popred!¹

Gradov je bilo v teh krajih še nekaj. Tudi pri vzponu iz Slovenskih Konjic na Stolpnik bomo šli mimo gradu, ki je bil eden največjih in najimpenitnejših na Štajerskem, njegovi ostanki pa sodijo med naše najpomembnejše grajske razvaline. Mesto Slovenske Konjice, prejemnik različnih nagrad in priznanj za lepo urejeno in gostoljubno okolje, v starem delu mesta ohranja zasnovano iz zgodovinskih časov; leta 2013 so uredili stari mestni park z mestnim jedrom, v okolici pa so si prebivalci zgradili moderne, nove hiše. Slovenske Konjice pa so poznane tudi

Zanimivosti

Kulturno središče evropskih vesoljskih tehnologij (KSEVT) http://www.ksevt.eu/2015/?page_id=778; Stari grad v Slovenskih Konjicah, <http://tic.konjice.si/index.php/turisticne-zanimivosti/lorem-ipsu/stari-grad>; Muzejska zbirka predmetov iz avstro-ogrškega obdobja v Slovenskih Konjicah, <http://tic.konjice.si/index.php/turisticne-zanimivosti/lorem-ipsu/newsfeeds/muzejska-zbirka>; Žička kartuzija in gostišče Gastuž, <http://tic.konjice.si/index.php/turisticne-zanimivosti/lorem-ipsu/newsfeeds/muzejska-zbirka>.

¹ Izsek iz pesmi Jurija Vodovnika *Od Landeskiga grada*. V Fran Mišič: *Izbrane pesmi pohorskega pevca in pesnika Jurija Vodovnika (1791-1858)*. Samozaložba, 1941. (www.lovrencan.si/datoteka/jespa/fran-misic-izbrane-pesmi-pohorskega-pevca-jurija-vodovnika-1791-1858/vodovnik.pdf).

1 Razvaline lindeškega gradu

Foto: Feri Kropec

2 Vinorodne Škalce s Konjiško goro, Kislico in Malo goro v ozadju

Foto: Feri Kropec

3 Zavarovana plezalna pot na Skalo

Foto: Feri Kropec

4 Na vrhu Stenice

Foto: Tone Toplak

5 Razpotje na Grofovem štantu

Foto: Tone Toplak

po Zlatem griču in po vinu konjičanu, zato ob obisku tega zanimivega mesta le nabavite kakšno steklenico!

Raj za planince, plezalce

Ko se pripelješ v Vitanje – s katere koli strani se mu približaš po ozki dolini – te prevzame nekakšen občutek romantike. Naselje ob reki Hudinji, ki ga obdajajo Paški Kozjak, Pohorje in Stenica, daje obiskovalcu občutek mirnosti, kraj leži v zelenem, zlato rumenem ali pa belem objemu hribov – pač glede na letni čas. Pravi raj za planince! Pa tudi za plezalce, ki se preizkušajo v stenah bližnjega Kozjeka, 749 m (ne Paškega Kozjaka!), na katerega pa ne vodi nobena nadelana, označena pot. Naselje je začelo nastajati v 11. stoletju, ko so krški škofje v Vitanju postavili grad in sedež za upravljanje svojih posesti na slovenskem Štajerskem. Vitanje je le nekaj kilometrov oddaljeno od turistično zelo razvitih Zreč. A Vitanje je drugačno. Kaj imata Vitanje in Zreče skupnega? Pot na Roglo! Pot iz Vitanja na Roglo je sicer dokaj dolga, a morda eden najlepših pristopov do tega turističnega središča. Seveda, hodili bomo tudi po asfaltni podlagi, a pogledi in razgledi v dolino, na pohorsko vasico Skomarje, na mokrotno pohorsko planoto, na mušnice

Vezne in krožne poti

Slovenska planinska pot – v starih izdajah sta bili za prečenje Pohorja dve možnosti, tudi Rogla; v novejši izdaji je točka SPP Pesek (30 min od Rogle); Pot kurirjev in vezistov NOV Slovenije (Rogla); Vezna planinska pot XIV. divizije Sedlarjevo Ljubno s krajšim imenom Planinska pot XIV. divizije, ki jo vzdržuje Savinjski MDO, je v fazi obnove.¹ Na tem območju poteka od Senegaškega mlina v Socki in pelje mimo Strnadovega travnika zahodno po pobočju Kislice do odcepa za Špičasti vrh. Tu se nadaljuje po gozdni poti okoli severozahodnega obronka Kislice mimo Sodina in Vrhevškega prelaza ter mimo vasi Gregač do Pavleka, kjer je žig 16 Beli potok. Pot se nadaljuje mimo gradu Lindek do spomenika stotim talcem, naprej mimo ribnikov, Čretveža in Koroške kočje do Grofovega štanta na Konjiški gori ter naprej mimo Sojeka proti Dramljam. Pot je vrisana na karti PZS. Osek okoli Kislice pa je napačno vrisan od Strnadovega travnika do Gregača. Slovenska turnokolesarska pot (STKP) pelje z Osankarice do Koče na pesku in Ribniške kočje (Rogla ni žig STKP).

¹ Informacije o poti je posredoval Ivan Šalamon, vodja OPP Savinjskih PD.

6

ali celo jurčke – vse to bo poplačalo naš trud.

Le slabih pet kilometrov od Vitanja je oddaljen kraj Socka, izhodišče za morda najmanj poznano goro – Kislico. Ali pa vstopna točka za plezalce, ki so namenjeni v steno Kozjeka, ki je grebensko povezan s Kislico. Če se odločimo za prečenje iz Socke preko Kislice in Stenice v Vitanje, bomo porabili šest, sedem, še raje pa osem ur ali več – a naužili se bomo razgledov, miru ..., lahko se povzpemo še do ruševin gradu Lindek. Pot iz Socke na vrh Kislice je markirana – po obisku vrha se vrnemo do križišča, kjer se s široke gozdne ceste odcepi pot na Kislico, in nadaljujemo po cesti. Cesta bo zdaj boljša, zdaj slabša, kmalu bomo prispeli na asfaltirani del, sledimo ji do križišča, kjer se odcepita poti na Stenico (levo) in na grad Lindek (desno). Z vrha

Kislice do tega križišča bomo potrebovali morda dve uri hoje. Potem pa še uro in pol za vzpon do vrha Stenice in uro za sestop v Vitanje. Seveda bomo šli tudi do razvalin lindeškega gradu, kjer moramo biti posebej pazljivi, saj so razvaline resnično že v slabem stanju, na kar nas ob vstopu opozarja tudi tabla. Zakaj bi hiteli? Na avtobusne povezave med Vitanjem in Socko ob koncih tedna kar pozabite – rešitev sta dva avtomobila – ali pa morda kar "na štop" za tistih pet kilometrov. Avtomobilov je tudi zaradi avtobusne odrezanosti običajno vedno dovolj.

Pogled v vesolje

Iz Vitanja izhaja tudi rod Hermana Potočnika s psevdonimom Hermann Noordung, pionirja vesoljskih poletov. V kraju je bila urejena njemu posvečena

6 Konjiški grad in Konjiška gora iz Škalc

Foto: Feri Kropec

7 Šotna barja na Pohorju

Foto: Franci Horvat

spominska soba do leta 2012, ko so odprli Kulturno središče evropskih vesoljskih tehnologij (KSEVT), ki domuje v mogočni stavbi z okroglo obliko. Kot se za vesolje spodobi. V središču so ob koncih tedna vodeni ogledi. V vesolje iz Vitanja sicer ne boste poleteli, lahko pa se podate na okoliške vrhove in prav gotovo boste zadovoljni! ●

informacije

Dostop: Do izhodišč se pripeljemo po avtocesti Ljubljana–Maribor, kjer izberemo izvoza Slovenske Konjice (Stolpnik, Rogla) ali Celje oz. Vojnik (Kislica, Stenica). S Koroške se pripeljemo skozi Slovenj Gradec, Mislinjo do Vitanja, od koder gremo v Slovenske Konjice ali Vojnik.

Literatura: Milan Cilenšek in Viktorija Dabič s sodelavci: *Po gorah severovzhodne Slovenije*. PZS, 2007.

Željko Kozinc: *Lep dan kliče 3*. Modrijan, 2003.

Spletna stran: www.planinskodrustvo-konjice.si/2013/01/15/stolpnik-1012m/.

Zemljevidi: *Posavsko hribovje Boč–Bohor*, PZS, 1 : 50.000.

Zreče in okolica, karta občine, Kartografija, 1 : 25.000.

Pohorje, vzhodni del, PZS, 1 : 50.000.

Pohorje, PZS, 1 : 50.000.

Celjska kotlina, turistična karta, Geodetski zavod Slovenije, 1 : 50.000.

7

Stolpnik, 1012 m, iz Slovenskih Konjic

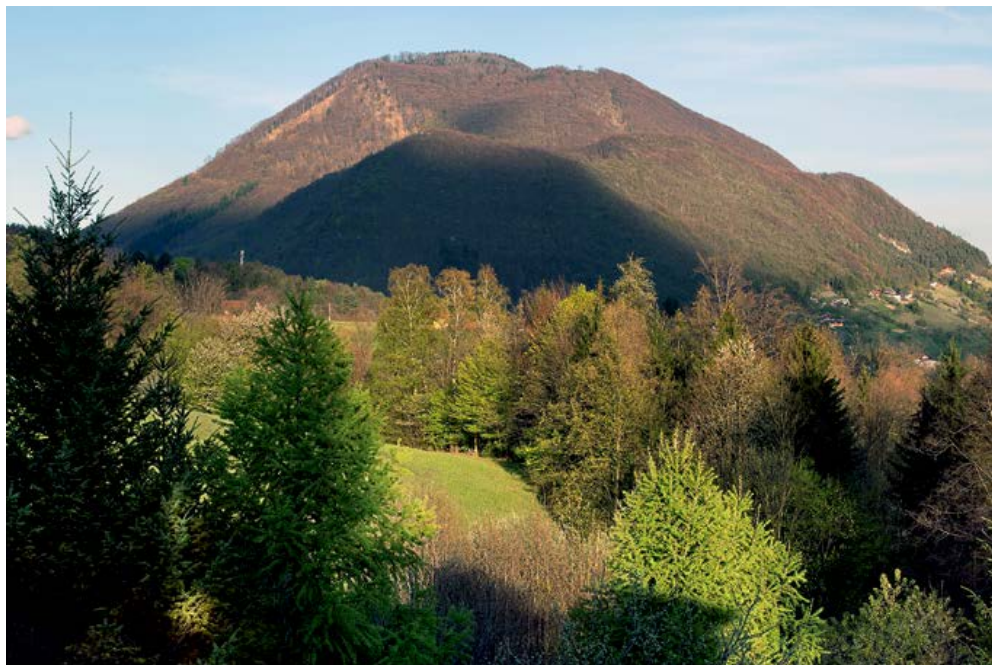
Konjiško/paško
hribovje

Konjiška gora z več vrhovi, izmed katerih je s 1012 metri najvišji Stolpnik, oblikuje naravno pregrado med Dravinjskimi goricami in Celjsko kotlino. Na vrhu je petindvajset metrov visok razgledni stolp, s katerega se odpira pogled proti Pohorju, na Dravinjsko dolino, Celjsko kotlino, seže pa tudi do Karavank in Kamniško-Savinjskih Alp.

Ob vznožju Konjiške gore, v kraju Stare Slemene, v bližini naselja Žiče, stoji zgradba nekdanjega kartuzijanskega samostana Žička kartuzija (možno tudi kot izhodišče).

V gostilni Gastuž se je mogoče dogovoriti za spremstvo po samostanu. Na severozahodnem robu Konjiške gore ležijo ostanki enega najstarejših gradov v Sloveniji – iz 12. stoletja.

Konjiška gora z zahoda Foto: Feri Kropec

Za tiste, ki si želijo zahtevnejših vzponov, je zanimiva kratka, a zelo zahtevna plezalna pot

na Skalo, razgledno točko nad Slovenskimi Konjicami. Legenda pravi, da v Konjiški gori še vedno

spi zmaj, zato bodimo pri hoji previdni in ne povzročajmo hrupa – da ga ne zbudimo.

Špičasti vrh, 994 m, iz Socke

Ložniško
hribovje

Pogled na Kislico z Lindeškega gradu Foto: Feri Kropec

Kislica, ki ji manjka le 6 m, da bi jo uvrstili med tisočake, je pri slovenskih planincih, razen pri domačinih, malo poznana. Z vrha ni pravega razgleda, krasen razgled na Celjsko kotlino pa se nam ponudi, če z

vrha nadaljujemo pot po grebenu še približno deset minut do klopce, kjer je tudi žig. Drugo razgledišče s Kislice se nam ponuja na zahodni strani, kjer je bilo včasih vzletišče za padalce (večja poseka). Na drevju jugozahodno

od bivšega vzletišča še vedno naletimo na neobičajne markacije v obliki padalca, ki pričajo o tem, da je tod nekoč vodila steza. Na pobočju Kislice, na razglednem mestu, ležijo razvaline gradu Lindek, vendar je obisk te

točke bolj priporočljiv za pot na Stenico iz Belega potoka pri Frankolovem. Z nekaj orientacijske spretnosti pa lahko Kislico tudi obkrožimo (poti niso ali pa so le slabo označene) in se pri tem povzpemo še do gradu.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot in zelo zahtevna zavarovana plezalna pot (če želimo). Plezalna pot na Skalo na zemljevidih ni označena.

Oprema: Običajna planinska oprema, za vzpon po plezalni poti na Skalo pa tudi čelada, pas in samovarovalni komplet.

Višinska razlika: 679 m

Izhodišče: Slovenske Konjice, 333 m. Na izhodišče se pripeljemo po avtocesti Celje–Maribor. Parkiramo na parkirišču pri pokopališču.

WGS84: N 46,336257°, E 15,414901°

Koča: Planinskih koč ni. Na vrhu sta neoskrbovana brunarica in bivak.

Časi: Slovenske Konjice–Stolpnik 2 h
Sestop 1.30 h
Skupaj 3.30 h

Sezona: Kopni letni časi;

Vodnik: Milan Cilenšek in

Viktorija Dabič s sodelavci: *Po gorah severovzhodne Slovenije*. PZS, 2007.

Zemljevida: *Posavsko hribovje Boč–Bohor*, PZS, 1 : 50.000; *Zreče in okolica*, karta občine, Kartografija, 1 : 25.000.

Vzpon: Pot začnemo v Slovenskih Konjicah pri pokopališču, kjer nas smerokazi v bližini cerkve sv. Ane usmerijo najprej do

razvalin gradu. Pod gradom se odcepi pot na Skalo (750 m; zavarovana plezalna pot), mi pa nadaljujemo po gozdni cesti nekoliko navzdol, na lokalno cesto. Tukaj nas markacije po približno sto metrih usmerijo v levo, na začetku dokaj strmo pot. Prečkamo cesto in nadaljujemo po lovski stezi, ki se nato spusti do razgledne gozdne ceste,

ta nas pripelje do razpotja na Grofovem štantu, 820 m, na sedlu med vrhovoma Stolpnik, 1012 m, in Jelenov vrh, 924 m. V nadaljevanju poti se vzpnemo na pobočje Stolpnika do razglednega stolpa. Žig je na prvem platoju razglednega stolpa.

Sestop: Sestopimo po poti vzpona.

Andreja Erdlen

Špičasti vrh, 994 m, iz Socke

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot.

Oprema: Običajna planinska oprema.

Nadmorska višina: 994 m

Višinska razlika: Pribl. 660 m

Izhodišče: Naselje Socka, 332 m. Sem se pripeljemo iz Celja, zavijemo na sever in skozi Vojnik peljemo v smeri proti Vitanju (skozi Višnjo vas in Novo Cerkev). Približno kilometer in pol za naseljem Socka je na levi strani možnost parkiranja pri opuščnem kamnolomu.

WGS84: N 46,349986°, E 15,277265°

Koča: Planinskih koč ni. Na Strnadovem travniku stoji zavetišče Športnega društva Socka, ki pa ni stalno oskrbovano.

Časi: Socka–Kislica 2 h
Sestop 1.30 h
Skupaj 3.30 h

Sezona: Kopni letni časi, po možnosti v suhem vremenu.

Zemljevida: *Posavsko hribovje Boč–Bohor*, PZS, 1 : 50.000; *Pohorje, vzhodni del*, PZS, 1 : 50.000.

Vzpon: Markacije ob glavni cesti nas usmerijo čez reko Hudinjo strmo v hrib. Dobro označena pot nas skozi gozd pripelje na

jaso Strnadovega travnika z neoskrbovanim zavetiščem. Pot nadaljujemo po gozdni cesti levo navzgor do odcepa na pot, kjer nas smerna tabla usmeri na vrh Kislice. Pot je zelo strma, v mokrem zlasti za spust ni primerna. Pripelje nas na greben Kislice, po katerem nadaljujemo do z gozdom poraslega vrha

Špičasti vrh, 994 m, nato pa v desetih minutah prispemo do razgledne točke na Kislici, s katere se nam ponuja eden od najlepših pogledov na Celjsko kotlino.

Sestop: Sestopimo po poti vzpona.

Andreja Erdlen

Stenica, 1091 m, iz Belega potoka pri Frankolovem

Konjiško/paško
hribovje

Stenica je z višino 1091 metrov najvišji vrh pogorja Mala gora, s strmim pobočjem na južni in jugozahodni strani in redko poseljenimi, manj strmimi pobočji na vzhodni in severovzhodni strani. Vrh je porasel z gozdom. Pred desetletjem in več je bila tik pod vrhom na južno stran jasa, od koder je bil lep razgled na Kislico – ta pa je zakrivala ves pogled na Celjsko kotlino. Takrat je bila Stenica deležna veliko večjega obiska, danes pa je izmed štirih vrhov (Stenica, Kislica, Kozjek, Lindek) to mesto prevzela Kislica. Poleg opisanega je mogoč dostop na Stenico tudi iz Vitanja (krajši, približno uro in pol). Na vrhu je skrinjica z žigom in vpisno knjigo.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot.

Vitanje s Stenico na desni zadaj Foto: Feri Kropec

Oprema: Običajna planinska oprema.
Višinska razlika: Pribl. 660 m

Izhodišče: Beli potok pri Frankolovem, 435 m. Sem se pripeljemo iz Celja, zavijemo na sever in skozi

Vojnik peljemo v smeri proti Frankolovemu. Nadaljujemo severno proti Mariboru, kjer bomo na

Rogla, 1517 m, iz Vitanja

PLANINSKI VESTNIK | DECEMBER 2016

Rogla je poznano slovensko smučišče, poleti in jeseni pa se tukaj radi zadržujejo nabiralci borovnic ali gobarji. Pot iz Vitanja na Roglo radi obiskujejo domačini, manj pa je poznana ostalim planincem. Na vrhu Rogle je 30 m visok razgledni stolp, s katerega lahko uživamo v razgledu na Julijske Alpe, Triglav, Visoke in Nizke Ture, Svinško planino, Kobansko, Boč, Donačko in Konjiško goro, Paški Kozjak in Mozirske planine. Največ obiskovalcev Rogle, ki si želijo tudi pohodniške aktivnosti, se sprehodi do Lovrenških jezer. Do hotelov na Rogli namreč pripelje dobro vzdrževana asfaltirana cesta iz Zreč, zato je Rogla za mnoge tudi izhodišče za potepanje po Pohorju (Klopni vrh, Pesek,

Osankarica, Ribniška koča). Tudi gorski kolesarji bodo v okolici Rogle našli zanimive cilje.

Zahtevnost: Nezahtevna označena pot.

Oprema: Običajna planinska oprema.

Višinska razlika: 1055 m

Izhodišče: Vitanje, 462 m.

Z avtoceste Ljubljana–Maribor zapeljemo lahko na izvoz za Celje oz. severno za Vojnik ali pa za Slovenske Konjice. V obeh primerih peljemo proti naselju Stranice, kjer zapeljemo na zahod proti izhodišču. Parkiramo v centru Vitanja pri Kulturnem središču evropskih vesoljskih tehnologij (KSEVT). WGS84: N 46,381172°, E 15,293985°
Koče: Planinskih koč ni, so pa hoteli na Rogli.

Razgledni stolp na Rogli Foto: Tone Toplak

Časi: Vitanje–Rogla 3.30–4 h

Sestop 3–3.30 h

Skupaj 6.30–7.30 h

Sezona: Kopni letni časi, po možnosti v suhem vremenu.

Vodnik: Milan Cilenšek in Viktorija Dabič s sodelavci: *Po gorah severovzhodne Slovenije*. PZS, 2007.

Zemljevid: Pohorje, PZS, 1 : 50.000.

Vzpon: S parkirišča gremo po "Cesti na Roglo" do mosta čez Hudinjo (smerokaz) in ob reki Hudinji nadaljujemo po cesti do kamnitega mosta. Čezenj pridemo do žage, tu pa moramo biti pozorni na smerokaz na drevesu,

Stenica, 1091 m, iz Belega potoka pri Frankolovem

Konjiško/paško
hribovje

levi opazili oznake za grad Lindek, ki nas usmerijo na ožjo ter vzpenjajočo se asfaltno cesto, kjer na primernem mestu parkiramo.

WGS84: N 46,348232°,
E 15,323243°

Časi: Beli Potok–Stenica
2 h

Sestop 1.30 h

Skupaj 3.30 h

Sezona: Kopni letni časi.

Vodnik: Milan Cilenšek in Viktorija Dabič s sodelavci: *Po gorah severovzhodne Slovenije*. PZS, 2007.

Zemljevida: *Posavsko hribovje Boč–Bohor*, PZS, 1 : 50.000; *Pohorje, vzhodni del*, PZS, 1 : 50.000.

Vzpon: Hodimo po asfaltni cesti do križišča, kjer gremo naravnost po kolovozu (markirano) v smeri gradu Lindek, Kislice, Stenice ter ob strugi Belskega potoka, ki ga nekoliko višje prečimo,

pridemo do Lindeškega slapa. Nad slapom se pot nadaljuje po nekoliko strmejšem pobočju, nato pa se položi, zavije rahlo v desno in nas pripelje na makadamsko cesto. Zavijemo desno do razpotja na prevalu. S prevala se lahko (priporočljivo) po poti desno odpravimo do razvalin gradu Lindek (10 min) in

se vrnemo do razpotja. Sledimo smerokazu in oznakam za Stenico, sprva po cesti, ko prispemo na večjo senožet, pa se usmerimo v levo (puščica na asfaltu) ob robu gozda po razmeroma strmi poti navzgor. Kasneje sledimo travnatemu kolovozu, ki nas pripelje do kmetije. Med gozdom in garažo opazimo markacijo, nato

sledimo poti ter v 45 min dosežemo vrh Stenice, 1091 m. Obisk razvalin gradu nam celotno pot podaljša za približno pol ure.

Sestop: Sestopimo po poti vzpona.

Andreja Erdlen

PLANINSKI VESTNIK | DECEMBER 2016

Rogla, 1517 m, iz Vitanja

ki nas s ceste usmeri v desno, strmo navkreber na travnik in v gozd. Strma pot se nadaljuje skozi smrekov gozd do travnika, s katerega se nam odpre pogled na Vitanje. Pot ponovno vodi skozi gozd, nato čez pašnik in mimo kapelice navzgor, čez cesto. V bližini kmetije zavijemo desno navzgor, kjer stopimo na cesto, po kateri gremo do zaselka Sveti Vid.

Na razpotju sredi gozda (desno cerkva sv. Vida, 5 min) zavijemo levo. Z makadamske ceste pri veliki lipi stopimo na asfaltno cesto, po kateri gremo še približno pol kilometra, dokler nas smerokaz ne usmeri zopet v levo ob rob gozda in v bližini hiš navzgor. Nadaljujemo po makadamski cesti, v bližini kmetije smerokaz na

električnem drogu pokaže pot desno navzgor, mimo dvorišča in nato levo v gozd, kjer nas markacije vodijo po kolovozu navzgor.

Hodimo po gozdni vlaki, kasneje pa nas makadamska cesta pripelje do jase, kjer zavijemo levo in spet ob robu gozda mimo počitniških hišic navzgor skozi

gozd. Prečimo gozdno cesto, gremo čez izkop nahajališča skrilavca. V bližini Ovčarjevega vrha, 1286 m, se nam z desne priključi pot iz vasi Skomarje. Kmalu prispemo do prvih apartmajskih hiš, za hišama Janko in Metka zavijemo levo na pešpot in po nekoliko bolj strmi poti pridemo do asfaltno

ceste Zreče–Rogla (levo se odcepi pot za Mislinjo). Pot nadaljujemo po cesti najprej do RC Rogla ter mimo igrišča, kapelice, do vrha z razglednim stolpom.

Sestop: Sestopimo po poti vzpona.

Andreja Erdlen